

கடவுள்துணை.

அுரிச்சந்திர விலாசத்தில்
மீட்சிகாண்டமென்னும்

நந்திரவதி புலம்பல்.

(இரண்டாம்பாகம்.)

திருப்போரூர்
டி. கோபால் நாயகர்

அவர்களாற்றமது
மதரூஸ், என். சி.

கோள்டன் அச்சியந்திரஶாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பேற்றது.

1914.

17-18 காளத்தியப்பமுதலிலீதி, மதரூஸ். என். சி.

கடவுள்துணை.

சந்திரவதி புலம்பல்.

—————(*)————

பொதுவிருத்தம்.

மைந்தனைக்காத்திலேந்தி மசானத்திற்கொண்டுவந்து
செந்தணல்முட்டிதேவ தாசனையதின்மேல்வைத்து
கிஞ்சதயுநாந்துள்ளாம் சிதறியேபுலம்பும்போது
வந்தரிச்சந்திரதோட்டி மருத்துமேகேழுக்கலுற்றுள்.

(வ-ம.) இவ்விதமாக தேவதாசனை வளர்த்தி தீரும்படி
சந்திரவதி புலம்புவதைப்பார்த்து அரிச்சந்திரதோட்டி
கேழுக்கிற விதங்காண்க.

அரிச்சந்திரன்-தரு.

காவலுக்குள்வந்ததாரடி-அடிதுஷ்ட
கள்ளியேகீபெந்தலூரடி.

சேவகனுத்தரவன்றி சேயனைக்கொளுத்துகிறுய்
ஆவலாய்நடுசாமத்தி லமுகிறுய்வொழுகிறுய்நி
சந்திரவதி.

அரசிலிருந்தயென்னை ஆரோஜருபுலையன் அடிவாடி
போடியென்று மழைக்கவைத்துதேதெய்வம்

அ-திருத்யாரடினிலி தெய்வமேயென்றமுது
முரட்டுத்தனமாய்தியை மூட்டுகிறுப்திருட்டுப்பேயே
ச-பேயும்பிசாகமல்ல பெண்ணிலோர்பாயியை
பெற்றமகனைதுஷ்ட பாம்புக்கிறைரசொடுத்தேன் அ
அ-பெற்றமகனென்றுசொல்லி அர்த்தராத்ரிவேளைதனி
ஏத்துகிறுய்கள்ளபின்ம் எட்டிநட்டி
ச-யெட்டியெட்டியென்று யீமங்காக்கும்புலையன்
நட்டியென்றுரைக்க நான்முகனமைத்தானே அ
அ-காப்பணமும்வாய்க்கரிசி கட்டளைகுடுக்காமல் என்
காவலையேமாத்தி நடுராவிலேயெரித்காள்ளி
ச-அரிசியுங்காப்பணமு மாரைப்போய்கேழ்ப்பேநான்
அரியகடனைப்பட்டு பாதேசியானேனே அ
அ-உள்ளங்கைபோலதாலி வுன்கழுத்தில்மின்னுதடி
கள்ளியதைவிற்றுபெந்தன் கட்டளைவதாடியடி
ச-அரன்மாலும்பிரமனும் அரிந்ததில்லையேஜ்யோ
பரரயன்பார்க்கியென்ன பாதகஞ்செய்தேனே அ
அ-பிரமனரன்காணுரென்று பொய்மொழியினத்துரூ
மர்மமொன்றறிகிலேலூன் மன்னவனின்பேருமென்ன
ச-மன்னனரிச்சங்கிரா மகாராஜனென்பார்கள்
மாண்டமகன்தேவதாச வென்சுதீன்வா அ

(வ-ம.) இவ்விதமாக சங்கிரவதி பேரைச்சொல்லி புல
ம்பினதைக்கேட்ட ரிச்சங்கிரமகாராஜன் பிள்ளையென்ற
நிந்து பிரலாபிக்கிறவிதங்காண்க.

தரு-இ-ம்-சாமா-ஏகதாளம்.

ஆழிகுழப்போத்தி அரசாட்சிசெய்வாயென்
றப்பனேபுகழ்ந்தேண்மனமகிழ்ந்தேண் தினம்புகழ்ந்தேண்
அப்பனேயிதுக்கெப்படியப்பா-ஆறுதே-ஆ-ஆ

அப்பப்பாமகனே யெப்பக்காண்பேனேன்
ஐயையோதய்வமே யாரைநோவனே இனிவுய்வலே
அன்னமேயடா சொர்னமோ-சொ-சொ

யாருமென்னிடபேர இகழ்ந்திடயெடுத்தேன்
செடலம்முனிநடலம விதிப்படலம் ஆலமுண்டாவா
கோலமா அப்பாகோலமா-கோ-கோ

உன்னைப்பிரிந்திந்த மண்மேலிருந்திட என் மங்மவரு
மோ யிதுதகுமோபாதுவாகுமோ எண்ணிடேன் ஆவி
நண்ணிடேனப்பா நண்ணிடேனப்பா-நண்ண

நான் எண்ணினைண்ணங்கள் நன்றல்லவென் றுந்
மண்ணின்மேல்படுத்தாய் முகங்கடுத்தாய்னையிடுத்தாய்
இந்தவிதிக்குநானென்செய்க்குவே இனிமைந்தனே-மை

(வ - ம) பெண்ணே பொய்சொல்லக் கூடாதென்று
புலையனுக்கு அடிமையானேன் நீ அடிமையாயிருக்கும்

ஜயரக்கேட்டுக் காப்பணமும் முழுத்துண்டு மாத்திரம் வாங்கிவா பெண்ணே.

(வ-ம்) சுடலையை விட்டு வேதியரிடம் வரும்போது காசிராஜன்பிள்ளையைக் கண்டு நடுச்சாமவேளையில் தன் பிள்ளையென்று புலம்புகிறவிதங்காண்க.

இ-ம்-சாமா-ஏகதாளம்.

விதியோ விதியோசெய் யெவர்சதியோ அப்பாகாட்டில் விழுந்துநீகிடக்க பாவிளான்துடிக்க கையாலெலடுக்க வைத்தானே பிர்மண்செத்தானே-அப்பா-செ-செ கல்லுமுள்ளுறுத்த காட்டில்மிருகந்திண்ட கண் ணே பிங்குபடுத்த-ய் காஷ்டம்-விடுத்தாய் வேஷ்டை கொடுத்தாய் தாலுமாயிதுகோலமா முனிஜாலமா ஆருமற்றபரதேகிபோலலையா அண்டர்செய்சதியோ பிர்மண்தியோ நிதிசதியோ அப்பணேயிதற்கெப்படி மனம்வாப்புமா-வொ-வொ

பொது விருத்தம்.

மாசிலாதவத்தாலீன்ற மகன்றைக்காட்டில்வைத்து கூசியவனத்தில்சந்திர மரமதிலவருகும்போது காசிவாழுசன்தூதர் கள்ளரைப்பிடிக்க அங்கே பேசியேயிவள்ளாண்றுபிடித்திட்டாரடித்திட்டாரே.

அரிச்சங்கிரவிலாசம்.

காசிராசன்சபைக்ஞுக் கொண்டுபோகிற இந்திரசபா.

கமதரசன்சதனுக்கிடர் நினைத்ததுரோகியை
நாமறிந்தோம்தாமதமேன்கடத்திவருவீர்
பாலனைவதைசெப்திசிங்கொடும்பாவிதானிவள்
காலன் விடுந்து தரைப்போல் கட்டியிழுங்கள்
கண்டறியோமென்றுணர்ந்தோ கடுங்கொழில்செய்
எண்டிசையிலும்பிட எவர்களைக்கண்டாய்.

கண்கள்கூசமிரவிற்றிரியுங் கள்ளியாமிந்த கண்டா
வியைக்கொண்டுவங்தோம் தெண்டனைசெய்வீர்.

துதர்சொல்வதைக்கேட்டு சங்கிரவதியம்மனைப்பார்த்து
காசிராஜன்-மந்திரிகள்சொல்-விருத்தம்.

கள்ளியென் றரைக்கலாமோ கருத்திலும்நினைக்கலாமோ
கள்ளியுங்குறியுங்காணேம் கபடமாமொழியுங்காணேம்
கள்ளியென் றரைக்கோமையா காசிவாழ்வேந்தேகேளா
கள்ளியென் றரைத்ததுதாதர் கள்ளர்தான்கள்ளர்தானே.

காசிராஜஹும் மதனவல்லியும்சொல்-தரு.

இ-ம-கண்டா-ருபகம்.

கா-துதர்சத்தியமாக சொல்லுகிறோர் கேளுங்கள்மந்தி
ரிமாரே இந்த துஷ்டக்கள்ளியை சிரசாக்கினை செப்யுங்
கள் மந்திரிமாரே.

மத-திருடிப்பிழைக்குங்கள்ளித்தெவானே மங்கிரிமாரே, இவள்திகைத்துங்கறைப்பார்த்து யிறக்கப்படலாமோ மங்கிரிமாரே.

கா-கள்ளிகள் சாமார்த்தியங் கண்டதில்லையே நீங்கள் மங்கிரிமாரே, வெகு அத்தைகள் சித்துகள்கத்திருப்பார்கள் மங்கிரிமாரே.

மத-வீரவாகுவையழைமுத்துவிடங்கள் கொடுங்களப்பா மங்கிரிமாரே, இத்தீரக்கள்ளியை உற்றும்பாராமல் வதையுங்கள் மங்கிரிமாரே.

வ ச ன ம்.

வீரவாகுவை யழைமுத்து சந்திரவதியை வெட்டச் சொல்ல தமக்கு அடிமையாயிருக்கும் அரிச்சந்திரனைய மைத்துவாளைக்கொடுத்துவெட்டச் சொன்னவுடன்மன ந்துணித்து சத்தியத்தைய்பி வெட்டுகிறவிதங்காண்க.

அரிச்சந்திரமகாராஜன்சொல்-தரு.

உண்திவ்தெய்வத்தைமனதில்லினைத்துக்கொள்
நாயகி பிராணநாயகி
என்துசத்தியம்சிலைதவரூமல்வெட்டுவேன்
நாயகி பிராணநாயகி
கடவுளைநினைந்துகொள்பதறுதேகதறுதே
நாயகி பிராணநாயகி

அ

அரிச்சங்கநிலாசம்.

திடமாயுன்சிரத்தைநீதறையிற் குனித்துப்பார்
நாயகி பிராண்நாயகி
மறவாமல்தெய்வத்தைமன்தில்வினைத்தாயோ
நாயகி பிராண்நாயகி
திறமாய்நீவெட்டென்றதீரங்கொடுப்பாயோ
நாயகி பிராண்நாயகி

(வ-ம.) அப்படியே எல்லாம் மனதில் வினைத்துக்கொண்டேன் வெட்டுமையா பிராண்நாயகரே.

தேவர்கள்சொல் விருத்தம்.

அரிச்சங்கநிலாபொறுப்பா அரிச்சங்கநிலாபதற
வேண்டாம், அரிச்சங்கநிலாவனதுசத்தியம் அரிச்சங்கநிலா
தவறங்கில்லை, அரிச்சங்கநிலா வனதுபாலன் அரவத்தால்ம
ழியவில்லை, அரிச்சங்கநிலாசுடலையல்ல அமர்வாழ் லேக
கூப்பா.

(வ-ம.) வெட்டவேண்டாமென்று தேவர்கள் தடுத்
துதேவதாசனை யெழுப்பிக்கொடுத்து கக்மாகவாழுக்கட
வாயென்று மருடாபிழேகந்தரித்து வாழுத்தினர்கள்.

அ ரி ச் சங்கநிலாசம்
இரண்டாம்பாகம்
முற்றிற்று.
